

ELSŐ ÉNEK.

Laura.

1

Míg sűgva kovályog az estveli szél,
's hunyorgva le-lankad a' ró'sa-levelé;
Sír *Laura*, 's az érre le-szögzi szemét,
melly gyorsan el-hordgya előlle vizét.

2

„Ah! így fut előllem az édes öröm,
„miólta szerelmem' epével ölöm.
„Meg-törte, az Álnok! örökre hitét.
„Örökre! mert másnak el-adta kezét.“

3

Ezt mondgya zokogva, 's egy dombra le-dül,
hol lelke a' szótlan keservnek hevül.
Óh *Lyánka*! mit bánod e' *Tsalfa*' kezét?
Nem érez az, a' ki el-játfsza hitét.

N.1.

*Flakkeal
Steffantöl*

Mig sig - va ko.

vágy az est - ve ti szel az est - ve ti szel, s hi nyogva le

tan kod a ró - sa te vel; sir Lau ra, s az ér re le

szeg - ra sze - mel mely gyor - san el hordgya e

töl te vi zét, mely gyor - san el hordgya e töl te vi

zét. Mh!